ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 106

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τοῦ νόμου ΒΩΜΑ', τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ Ταμείου Μεταλλευτῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Πᾶσαι αἱ ἐν ἰσχύι διατάξεις τοῦ νόμου ΒΩΜΑ', τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων Νόμων ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον Νόμου, ἔχοντος οὕτω :

Νόμος ΒΩΜΑ'.

Περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν τοῖς Μεταλλείοις καὶ μεταλλουργείοις παθόντων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δικαιώματα τῶν παθόντων καὶ ὑποχρεώσεις τῶν κυρίων τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐν τοῖς μεταλλείοις καὶ μεταλλουργείοις ἐργάται ἢ ὑπάλληλοι οἱ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐργασίας ὑποστάντες δυστύχημα ἐκ βιαίου συμβάντος δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν ἢ σύνταξιν, ἂν ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀνικανότης διήρκεσε πλέον τῶν τεσσάρων ἡμερῶν, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐκ προθέσεως προὐκάλεσαν τὸ ἐπελθὸν δυστύχημα.

Πρὸς τοὺς ἐκ βιαίου συμβάντος παθόντας ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ ἀποδεδειγμένως παθόντες ἀνικανότητα κατὰ τὴν ἐν μεταλλείοις καὶ μεταλλουργείοις ἐργασίαν των ἕνεκα ἐλλείψεως ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἢ ἀναθυμιάσεων ἀσφυκτικῶν ἢ εἰοπνοῆς δηλητηριωδῶν ἀερίων καὶ κόνεων ἐπιβλαβῶν ὡς ἀρσενικοῦ, μολύβδου (μολυβδίασις Saturnisme).

Εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους τῶν μεταλλείων συγκαταλέγεται καὶ τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῶν ὀρυχείων καὶ ἐπιχειρήσεων λατομείων.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν μεταλλείων καὶ μεταλλουργείων, ὀρυχείων καὶ ἐπιχειρήσεων λατομείων, συγκαταλέγεται καὶ τὸ προσωπικὸν τὸ ἐργαζόμενον εἰς ἁπάσας τὰς συναφεῖς μὲ αὐτὸ ἐργασίας.

Ἄρθρον 2.

Ἂν ἡ ἐκ τοῦ δυστυχήματος ἐπελθοῦσα ἀνικανότης τοῦ παθόντος διαρκῇ ἔλαττον τῶν τριῶν μηνῶν, ὑποχρεοῦται ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος ἑβδομαδιαίως ἀποτιμωμένην πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως ἀποφάσεως, ὁριζομένην δὲ εἰς τὰ 3)5 τοῦ ἡμερομισθίου ἢ τοῦ μισθοῦ, ὃν ἐλάμβανεν ὁ ἐργάτης ἢ ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἡμέραν, τὴν ἑβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, καθ' ὃν συνέβη τὸ δυστύχημα.

Ὁ μὴν ὑπολογίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 (νόμος 2114).

Ἄρθρον 3.

Ἂν ἡ ἀνικανότης διαρκῇ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν συντάξεως ἢ ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τὸ «Ταμεῖον Περιθάλψεως» τὸ συσταθὲν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1882 Β. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον μετονομαζόμενον ἀπὸ τοῦ νῦν «Ταμεῖον Μεταλλευτῶν» θέλει διοικεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἂν ἡ ἀνικανότης εἶναι πλήρης ἢ ἐὰν ὁ παθὼν ἀπώλεσε χεῖρα ἢ πόδα, δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἴσην πρὸς τὰ 2)3, ἂν δὲ μερικὴ, ἴσην πρὸς τὸ 1)3 τοῦ ἡμερομισθίου ἢ μισθοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2.

Οἱ ἐργολάβοι θεωροῦνται ὡς ἐργαταιαπολαμβάνοντες ἀμοιβὴν ὀρύκτου α' τάξεως. Τῶν δοκίμων ἢ παίδων τῶν λαμβανόντων ἡμερομίσθιον ἔλαττον τῶν δραχμῶν 4, λογίζεται ἡ σύνταξις ἐπὶ τῇ βάσει ἡμερομισθίου δραχ. 4.

2. Ἂν τὸ δυστύχημα ἐπέφερεν ἀπώλειαν μιᾶς ἢ περισσοτέρων φαλάγγων ἑνὸς δακτύλου τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδὸς ἢ ἀγκύλωσιν δακτύλου τινὸς ἢ ὁλοσχερῆ ἀπώλειαν αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ ἀντίχειρος τῆς δεξιᾶς χειρός, ἢ μικρὰν βράχυνσιν τοῦ σκέλους συνεπείᾳ κατάγματος ἢ βλάβην ὁλικὴν ἢ μερικὴν τοῦ ἑτέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἐφ' ὅσον ἐξ αὐτῆς δὲν μειοῦται ἡ ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης καὶ δὲν ὑφίσταται κίνδυνος βλάβης καὶ τοῦ ὑγιοῦς ὀφθαλμοῦ, χορηγεῖται ἐφ' ἅπαξ ὡς ἀποζημίωσις σύνταξις μερικῆς ἀνικανότητος ἑνὸς μέχρι τεσσάρων ἐτῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως τοῦ παθήματος καὶ ἀναλόγως τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἱκανότητος τοῦ παθόντος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προτέρας αὐτοῦ ἐργασίας, ἐπὶ στερήσει παντὸς περαιτέρω δικαιώματος.

3. Εἰς τοὺς παθόντας ἐκ δηλητηριάσεως (μολυβδίασις-Saturnisme) κατὰ κανόνα ἀπονέμεται προσωρινὴ σύνταξις, ἀνανεουμένη ἑκάστοτε μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, ἐφόσον διαρκεῖ ἡ πάθησις ἢ μετατρεπομένη εἰς διαρκῆ, ἐφόσον αὕτη ἀποδειχθῇ ἀνίατος καὶ συνεπαγομένη ἰσόβιον ἀνικανότητα.

4. Ἂν τὸ Συμβούλιον κρίνῃ ὅτι ἡ πάθησις δύναται νὰ παρέλθῃ διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ καταλλήλου θεραπείας ἢ ἀπομακρύνσεως τοῦ τόπου τῶν δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων κλπ. τάσσει σὺν τῇ ἀπονομῇ προσωρινῆς συντάξεως προθεσμίαν ἀνάλογον εἰς τὸν παθόντα, ἵνα ὑποβληθῇ εἰς ἐγχείρησιν ἐν τινι δημοσίῳ ἢ δημοτικῷ ἀνεγνωρισμένῳ ἱδρύματι ἢ εἰς εἰδικὴν θεραπείαν ἢ ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἐπιβλαβοῦς περιβάλλοντος ἢ καὶ ἀμφότερα κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου εἰδικῶς καθοριζόμενα. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐγχειρίσεως καὶ εἰδικῆς νοσηλείας, ὡς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ τῆς ἀπομακρύνσεως προκαταβάλλει ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως, δικαιούμενος εἰς ἀπόληψιν τοῦ ἡμίσεος ἐκ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ὑποχρεώσῃ τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας, εἰς συμμετοχὴν εἰς τὰ βαρύνοντα αὐτὸ ἔξοδα εἰδικῆς νοσηλείας καὶ ἀπομακρύνσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας, διακόπτεται ἡ καταβολὴ τῆς προσωρινῆς συντάξεως μέχρις οὗ ὁ παθὼν συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν. Μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐγχειρίσεως ἀνάρρωσιν ἢ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου τῆς εἰδικῆς θεραπείας ἐκδίδεται νέα ἀπόφασις.

5. Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παθόντος ἢ τῶν κατ' ἄρθρον 7 συγγενῶν αὐτοῦ ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται ἀντὶ τῆς συντάξεως νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 531, ὡς τοῦτο μεταρρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἐπὶ στερήσει παντὸς περαιτέρω δικαιώματος εἰς σύνταξιν. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιδίκασιν ἀποζημιώσεως ἀντὶ συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ εἶδος τῆς παθήσεως, ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις τοῦ αὐτοῦντος, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ εὐρωστία τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν. Ἐν περιπτώσει ἐπιδικάσεως ἀποζημιώσεως, ὁ καθορισμὸς τοῦ ἔτους καὶ τοῦ μισθοῦ γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δ ἐλάττωσις τοῦ ἡμερομισθίου ἐπὶ μερικῆς ἀνικανότητος, λογίζεται ἴση πρὸς 1)3 τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ παθόντος.

Τὴν ἀποζημίωσιν προκαταβάλλει ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 36 προβλεπόμενα.

6. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν ἀπὸ τοῦ δυστυχήματος ἡ ἐπιχείρισις δικαιοῦται ν' ἀπασχολήσῃ τὸν παθόντα εἰς ἐργασίαν, ἣν κρίνει αὐτὸν ἱκανὸν ἀκινδύνως νὰ διεξαγάγῃ ἰατρός, ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀνωτέρῳ κατὰ 1)2 τοὐλάχιστον τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ παθόντος ὑποχρέου νὰ παρέχῃ τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ ποινῇ διακοπῆς τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως. Αἱ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως ἀμφισβητήσεις καὶ ἀντιρρήσεις λύονται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ παθόντος μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν ἰατροῦ, ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου διοριζομένου πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ προσφυγῇ τοῦ ἔχοντος συμφέρον. Ἡ συνεπείᾳ προσφυγῆς παθόντος διαδικασία διεξάγεται ἀτελῶς.

7. Ἐν περιπτώσει ἀπασχολήσεως συνταξιούχου ἡ ἐπιχείρησις δὲν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν κατ' ἄρθρον 36 ἀπόδοσιν τοῦ 1)2 τῆς συντάξεως.

"Αρθρον 5

Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὸν δικαιοῦχον τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς προκαταβολικῶς. Πρὸς ὁρισμὸν δὲ τῆς συντάξεως ὁ μὴν ὑπολογίζεται εἰς ἡμέρας εἴκοσι ἕξ.

"Αρθρον 6.

Ἡ μηνιαία σύνταξις ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν, οἵτινες ἐπιβαρύνουσι τὸν κύριον τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

"Αρθρον 7.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ παθόντος μεταβιβάζεται ἡ σύνταξις ἠλαττωμένη κατὰ τὸ 1)4 εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ κατὰ κεφαλὰς διανεμομένη, ἐλλείψει δὲ συζύγου καὶ τέκνων εἰς τοὺς γονεῖς κατὰ κεφαλὰς μόνον ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν ἐλάμβανε σύνταξιν πλήρους ἢ μερικῆς ἀνικανότητος ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἄλλως ἐὰν ἡ ἀνικανότης τοῦ παθόντος ἦτο πρόσκαιρος οἱ δικαιούμενοι συντάξεως λαμβάνουν ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἴσον μὲ σύνταξιν ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀναλόγως τοῦ παθήματος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Μόνον ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος σύζυγος δικαιοῦται εἰς σύνταξιν, ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἢ καὶ προγουμένης συζύγου τέκνα.

"Αν ὁ μετὰ θάνατον τοῦ παθόντος δικαιούμενος εἰς σύνταξιν εἶναι εἷς, λαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τοῦ παθόντος.

Τὰ ἄρρενα τέκνα δὲν λαμβάνουσι σύνταξιν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 16 ἔτους τῆς ἡλικίας των, τὰ δὲ θήλεα μετὰ τὸν γάμον αὐτῶν. Τὰ θήλεα ὅμως λαμβάνουσι προῖκα σύνταξιν δύο ἐτῶν τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ γάμου. Ἡ σύζυγος, ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον, παύει συμμετέχουσα τῆς συντάξεως. Ἐπίσης δὲν λαμβάνει πλέον σύνταξιν καὶ ἡ μήτηρ τοῦ παθόντος ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον.

Ἐν περιπτώσει μερικῆς διακοπῆς συντάξεως λόγῳ θανάτου, γάμου θήλεος ἢ συμπληρώσεως 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἄρρενός τινος τῶν συνδικαιούχων, ἡ ἀπομένουσα μερὶς ὑπὲρ τινος ἢ τινων τῶν συνδικαιούχων δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τοῦ τετάρτου τῆς ἀρχικῶς ἀπονεμηθείσης συντάξεως.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ παθὼν δὲν ἔχει οὔτε γονεῖς οὔτε σύζυγον ἢ τέκνα, ἡ σύνταξις ἠλαττωμένη κατὰ τὸ τέταρτον μεταβαίνει εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτοῦ ἢ τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀδελφούς, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουσιν ἐνήλικον ἄγαμον ἀδελφόν, ἂν δὲ ἡ ἀνικανότης τοῦ παθόντος ἦτο πρόσκαιρος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς α' παραγράφου.

Τὰ περιστατικὰ ταῦτα βεβαιοῦνται ὑπευθύνως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ τοῦ πρεσβέδρου Κοινότητος.

"Αρρενα τέκνα ἢ ἀδελφοὶ παθόντος, τυγχάνοντες ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, δικαιοῦνται τῆς ἀναλογούσης συντάξεως καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

"Αρθρον 8.

"Αν ὁ παθὼν ἐφονεύθη ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἢ ἀπέθανε, πρὶν ἢ ὁρισθῇ ἡ σύνταξις αὐτοῦ, ἀρχίζει αὕτη διὰ τοὺς δικαιουμένους συγγενεῖς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ παθὼν θεωρεῖται ὡς ὑποστὰς πλήρη ἀνικανότητα ἐκ τοῦ δυστυχήματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ὁρίζεται ἡ σύνταξις τῶν συγγενῶν.

"Αρθρον 9.

Ἡ σύνταξις τοῦ παθόντος ἐκ δυστυχήματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα σὺν 1)4 τοῦ περιπλέον εἰς ὃ θὰ ἐδικαιοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἡμερομισθίου ἢ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ του.

Διπλαῖ συντάξεις δὲν καταβάλλονται, ἐὰν δέ τις τῶν δικαιουμένων εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου μετὰ ἢ πρὸ τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν τῆς συντάξεως ὑποστῇ καὶ ἄλλο δυστύχημα, λαμβάνει μίαν μόνον τὴν μείζονα σύνταξιν, διὰ δὲ τὸ ἕτερον ἀτύχημα ὁρίζεται παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐφάπαξ ἐπίδομα μέχρι 1000 δραχμῶν. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ δόντα αἰτίαν εἰς σύνταξιν ἀτυχήματα συνέβησαν εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις κανονίζει, λαμβάνον ὑπ' ὄψει καὶ τὴν εὐθύνην τῆς χρησιμοποιήσεως ἐλαττωματικοῦ ἐργάτου, τὴν βαρυνομένην ἐπιχείρησιν εἰς προπληρωμὴν τῆς σύνταξέως καὶ τὸ ποσὸν τῆς συμμετοχῆς ἑκάστης εἰς τὸ βάρος τῆς συντάξεως καὶ ἀποζημιώσεως, ἀναλόγως τῆς ἐν ἑκάστῃ βλάβῃ σοῦ παθόντος καὶ τῶν πληρωθέντων ἡμερομισθίων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται νὰ διατηχθῇ ἡ κεφαλοποίησις καὶ εἴσπραξις ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεως δέκα ἐτῶν εἰς βάρος τῆς μὴ ἀπαλλασσομένης τῆς προπληρωμῆς ἐπιχειρήσεως ἢ καὶ πασῶν τῶν εὐθυνομένων, ἀναλαμβάνοντος τοῦ Ταμείου τὴν πληρωμὴν τῆς σχετικῆς συντάξεως.

"Αρθρον 10.

Τὰ φάρμακα τῆς νοσηλείας καὶ τὸν ἰατρὸν τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας χορηγεῖ ὁ ἰδιοκτήτης δωρεάν, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου καὶ τὰ μέχρι δραχ. 150 ἔξοδα κηδείας. Αἱ περὶ τὰ ἔξοδα ταῦτα ἀμφισβητήσεις λύονται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Τὰ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἔξοδα, ἰατρικά, φαρμακευτικὰ καὶ νοσηλείας, καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 551, καταβάλλει ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως, δικαιούμενος εἰς ἀπό-

ληψιν τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν, κατ' ἄρθρον 36 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, ἐπιφυλασσομένου εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπιβαρύνῃ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ βαρύνοντος τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν ποσοῦ τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας

Ἄρθρον 11.

Πρὸς τοὺς παθόντας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χορηγοῦνται αἱ βοήθειαι, ὡς ὁρίζονται αὗται ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1822 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 12.

Αἱ συντάξεις καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 βοήθειαι οὔτε ἐκχωροῦνται οὔτε κατάσχονται, ἡ δὲ ἐνεργηθεῖσα ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος αὐτοδικαίως. μὴ ἀναστελλομένης παντάπασι τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἀλλοδαποὶ δικαιοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένην, ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐν Ἑλλάδι. Ὁμοίως καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν οἱ δικαιούμενοι εἰς σύνταξιν, ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἂν διέμενον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος τοῦ παθόντος. Ἀλλ' εἴ τε παθόντες ἀλλοδαποὶ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν ἀπερχόμενοι τῆς Ἑλλάδος, δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν συντάξεως ἐφ' ἅπαξ τριῶν ἐτῶν, στερούμενοι παντὸς περαιτέρω δικαιώματος δι' ἑαυτοὺς ἢ τοὺς συγγενεῖς των καὶ ἂν ἤθελον καὶ οὕτως ἐπανέλθῃ εἰς Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις αὐτῶν εἶναι ἰσοβία. Ἄλλως κεφαλαιοποιοῦνται τὰ 2)3 τῆς ὑπολειπομένης συντάξεως χωρὶς τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς συντάξεις τῶν τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 14.

Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν δικαιοῦνται οἱ παθόντες ἢ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν καὶ ἄλλοι κληρονόμοι κατὰ τῶν κυρίων τῶν μεταλλείων καὶ μεταλλουργείων ἢ κατὰ τῶν προϊσταμένων τῆς ἐργασίας ἐν τοῖς ἔργοις, ἔνθα ἔπαθον, πλὴν τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Μόνον ὁ κύριος τοῦ μεταλλείου ἢ μεταλλουργείου δύναται νὰ ἀνασκήψῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰς ἀγωγὰς τοῦ παθόντος κατὰ τῶν ὑπαιτίων τοῦ δυστυχήματος ἄλλων παρὰ τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ ἢ τοὺς προστηθέντας ὑπ' αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὸ κοινὸν δίκαιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Πόροι τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν καὶ Διοίκησις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15.

Πόροι τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, ἐκτὸς τῶν τόκων τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

α') Ἡ κατ' ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 2173 πρόσθετος φορολογία ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ἥτις ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1924 εἰς 4 ἐπὶ τοῖς ο)ο ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς δημοσίαν φορολογίαν καθαρῶν κερδῶν ἐκ μεταλλείων, λατομείων, ὀρυχείων, καὶ μεταλλουργείων. Προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν δύναται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Μεταλλευτικαὶ ἐπιχειρήσεις ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, ὑποχρεούμεναι ἀντὶ ταύτης εἰς μηνιαίαν καταβολὴν πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦτο ποσοστοῦ ἴσου πρὸς ἓν τοῖς ο)ο τῶν καταβαλλομένων ποσῶν δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων κατὰ τὰ εἰδικώτερον καθορισθησόμενα διὰ Διατάγματος, ὅπερ θέλει προνοήσῃ καὶ περὶ τῶν ποινικῶν συνεπειῶν κατὰ τῶν δυστροπούντων.

β') Προκειμένου περὶ μεταλλείων καὶ λατομείων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις παρεχωρήθη ἢ παραχωρηθήσεται δι' εἰδικῶν Νόμων καὶ συμβάσεων, διὰ ταῦτα, ὑποκείμενα πάντως εἰς τὴν κατὰ τὸν Νόμον 1640 φορολογίαν Δ' κατηγορίας, καὶ ἐφόσον δὲν προβλέπεται ἄλλως ἐν τῇ συμβάσει καὶ εἰς τὴν πρόσθετον φορολογίαν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, ἰσχύουσι παραλλήλως καὶ αἱ εἰδικαὶ περὶ τῶν ὅρων παραχωρήσεως αὐτῶν διατάξεις.

γ') Τὰ πρόστιμα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ καθεστῶτος περὶ μεταλλείων νόμου.

δ') Ἐπὶ ἐκμισθώσεως μεταλλείων, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ κατ' ἔτος εἰς τὸ Δημόσιον τέλος ἴσον πρὸς 11 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου. Ἐκ τοῦ τέλους τούτου τὸ 1 ο)ο διατίθεται ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν.

ε') Ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων ἐγγυήσεων, κατατεθεισῶν πρὸς ἀποκόμισιν μεταλλευμάτων, δυνάμει ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείων ἐπὶ ἐγγυήσει βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου 10 τοῖς ο)ο καὶ ὑπὲρ τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν 1 τοῖς ο)ο.

ς') Οἱ ἰδιοκτῆται λατομείων ἢ οἱ ἔχοντες ἐμπράγματον λατομίας δικαίωμα, οἱ ἔχοντες ἐνοικιάσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ λατομείου ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνωσι φόρον ἴσον πρὸς τὸ 1)10 τοῦ δι' ἕκαστον ἔτος εἰσπραχθέντος ἐνοικίου, ὑποβάλλοντες ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν μεταλλείων σχετικὴν δήλωσιν μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐνοικιαστηρίου πράξεως. Ἐκτὸς τῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φορολογίας οἱ ἰδιοκτῆται τῶν λατομείων ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνουν ὑπὲρ τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)4 τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον καταβαλλομένου φόρου, ἵνα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται μετὰ τοῦ φόρου τούτου. Τῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φορολογίας ἐξαιροῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν Δημοσίων λατομείων, οἵτινες πληρώνουσι μόνον ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)10 τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένου ἐνοικίου.

ζ') Αἱ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τούτου δωρεαὶ ἢ κληροδοτήσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἡ τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν ὑπηρεσία ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐφαρμόζονται ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς εἰσπράξεων αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμων.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ταμεῖον μεταλλευτῶν διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Συμβουλίου, συγκειμένου ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὡς ἀντιπροέδρου, δύο ἀντιπροσώπων ἐργατῶν μεταλλείων καὶ μεταλλουργείων, δύο ἀντιπροσώπων ἐξορυκτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τριῶν ἰατρῶν, ἑνὸς παθολόγου, ἑνὸς χειρουργοῦ καὶ ἑτέρου ὀφθαλμολόγου, καθηγητῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἢ τῶν Ἐπιμελητῶν αὐτῶν. Τὰ ἑπτὰ τελευταῖα μέλη διορίζονται κατ' ἔτος διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 18.

Τὸ Συμβούλιον, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις, συνεδριάζει ὑποχρεωτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνὸς τακτικῶς καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν πέντε μόνον τῶν μελῶν παρίστανται, προσκαλουμένων ἁπάντων εἰς τε τακτικὴν καὶ ἔκτακτον συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου. Διὰ τὴν ἀπαρτίαν δέον νὰ παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ εἷς τῶν ἰατρῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 19.

Ἅπασα ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν διεξάγεται ὑπὸ γραφείου, ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἑνὸς Γραμματέως καὶ ἑνὸς λογιστοῦ. Διευθυντὴς τοῦ γραφείου καθίσταται ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν μεταλλείων καὶ τούτου κωλυομένου ἢ μὴ ὑπάρχοντος ὁ ἀναπληρωτὴς του, ὅστις προετοιμάζει πᾶσαν εἰσακτέαν εἰς τὸ Συμβούλιον ὑπόθεσιν, ὑπο-

γράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, εἰσηγεῖται τὰς διαφόρους ὑποθέσεις εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ὑπογράφει πάντα τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου ἔγγραφα. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν ἀλληλογραφεῖ πρὸς ἁπάσας τοῦ Κράτους τὰς ἀρχὰς διὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητος του.

Τὴν ὑπηρεσίαν γραμματέως παρὰ τῷ Γραφείῳ τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν ἐκτελεῖ ὁ ἐπὶ τούτῳ τοποθετούμενος γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Καθήκοντα λογιστοῦ ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως ἢ γραφέως. Λογιστὴς τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν, ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως, δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως, ἐφόσον κέκτηται ἐν συνόλῳ πενταετῆ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς τουλάχιστον ὑπὲρ τὸ ἔτος ἐν τῇ θέσει λογιστοῦ τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν.

Ὡς δύο γραφεῖς ἀποσπῶνται δύο τῶν γραφέων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν ἀνατίθεται διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἴς τι τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων ταμείων ἢ καὶ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Ὁ προϊστάμενος τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας ὑποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν κατάστασιν τῶν γενομένων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, αἰτιολογῶν τὴν καθυστέρησιν τοιούτων.

Τὰ καθήκοντα Διευθυντοῦ τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν δύναται ν' ἀνατίθενται διὰ διατάγματος καὶ εἰς ἕτερον ὑπάλληλον τῆς Διευθύνσεως μεταλλείων, ἔχοντα βαθμὸν Τμηματάρχου.

Ἄρθρον 20.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διαχειρίζεται τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου, ἐξελέγχει τὰς αἰτήσεις περὶ συντάξεων, ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν αὐτῶν καὶ ἀνταποκρίνεται ἀπ' εὐθείας μετὰ πάσης ἀρχῆς σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, εἰς ἃ συνυπογράφει ὁ γραμματεύς, τὰ δὲ γραμμάτια παραλαβῆς ὑπογράφει ὁ ταμίας καὶ ἐπιθεωρεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ ταμείου μεταλλευτῶν.

Τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀλληλογραφίαν δύναται νὰ ἐκτελῇ κατ' ἐντολὴν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὁ Γραμματεὺς καὶ ὅταν ὅμως ἐκτελῇ ταύτην ὁ Διευθυντὴς τὰ πρὸς τὰς ἰσοτίμους ἀρχὰς ἀπευθυνόμενα ἔγγραφα κοινοποιεῖ ἐν ἀντιγράφῳ ὁ γραμματεύς.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Πρόεδρος παριστᾷ τὸ Ταμεῖον καὶ ὑπερασπίζεται τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 23.

Χορηγεῖται ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου ἀμοιβὴ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ἀνὰ δραχ. 25 εἰς τὰ παρόντα μέλη καὶ 20 εἰς τὸν γραμματέα καὶ Διευθυντήν. Ἐπίσης καταβάλλονται τὰ δικαστικὰ καὶ λοιπὰ ἔξοδα ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως τῶν δικαιούχων μετ' ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης καταβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Νομικὸν Σύμβουλον δι' ἔξοδα παραστάσεως καὶ γραφικὰ ἄνευ λογοδοσίας δραχ. 100 κατὰ μῆνα, εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου 40, εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν δραχ. 50, καὶ εἰς τὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ δακτυλογράφον καὶ κλητῆρα τοῦ Ταμείου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνὰ δραχμὰς 20. Τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόματα, κανονιζόμενα κατ' ἔτος διὰ πράξεως τοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, δύνανται κατ' ἴδιον τρόπον ν' αὐξηθῶσι μέχρι τοῦ τριπλασίου τῶν ἄνω ὁριζομένων ποσῶν, πλὴν τῶν ἐξόδων παραστάσεως τοῦ Προέδρου, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ διπλάσιον. Ἐπίσης οὕτω δύνανται ν' αὐξηθῶσι καὶ τὰ ἐξέταστρα τῶν ἰατρῶν.

Τὰ σχετικὰ ἔντυπα ἐνταλμάτων, τὰ τριπλότυπα γραμματίων πληρωμῆς, τὰ βιβλία πρακτικῶν καὶ διαχειρίσεως, ἡ γραφικὴ ὕλη καὶ ἔπιπλα τοῦ γραφείου χεργηγοῦνται εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 24.

Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου μένει διαρκῶς διατεθειμένη εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου ἅτινα θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς ἰδιαίτερον κιβώτιον σιδηροῦν ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ.

Δύναται ὅμως ποσόν τι τῆς περιουσίας ταύτης μὴ ὑπερβαῖνον τὰς ἐτησίας εἰσπράξεις ἐκ τακτικῶν ἐσόδων νὰ μένῃ κατατεθειμένον ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ παρά τινι τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, ἥτις θέλει ἐνεργῇ καὶ τὰς πληρωμὰς ἐπὶ τῇ παρουσιάσει ἐπιταγῶν τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 25.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συντάσσει καθ' ἕκαστον ἔτος λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεώς του, ἥτις δημοσιεύεται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Σὺν τῇ λογοδοσίᾳ θέλει δημοσιεύῃ κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰς ἀποτιμηθείσας κατὰ τὸ ἔτος συντάξεις, μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς ἑκάστης αἰτήσεως καὶ τὴν τῆς ἀπονομῆς αὐτῆς καὶ στατιστικοὺς πίνακας ἑκάστης ἐπιχειρήσεως χωριστά, ἀναφέρων τὰ ὀνόματα τῶν δικαιουμένων παρ' αὐτῆς συντάξεων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως. Ἡ λογοδοσία, ὁ πίνακας καὶ αἱ καταστάσεις δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ δὲ λογαριασμοὶ ἑκάστης χρήσεως ὑποβάλλονται μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἔτους εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὅπερ ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐπ' αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 26.

Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Βεβαίωσις τοῦ δυστυχήματος.

Ἄρθρον 27.

Ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, ἔνθα συνέβη τὸ δυστύχημα, ὀφείλει, ἂν τὸ δυστύχημα, προκαλέσῃ ἀνικανότητα ἐπὶ πλέον τῆς ἑβδομάδος, νὰ βεβαιώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ δυστυχήματος ἐγγράφως καὶ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ συνέβη τὸ δυστύχημα, μετὰ δύο εἰς τὸ δυστύχημα παρευρεθέντων μαρτύρων, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, τὰς λεπτομερείας τοῦ δυστυχήματος, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν συνέβη, τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τοῦ παθόντος.

Ἐπίσης ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ἐπιμελείᾳ τῶν αὐτῶν προσώπων ὁ θεραπεύων ἰατρὸς ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τὴν κατάστασιν τοῦ παθόντος καὶ τὴν πιθανὴν ἔκβασιν τοῦ παθήματος, περιγράφων ὅσον οἷόν τε ἀκριβέστερον τὰς ἐκ τοῦ δυστυχήματος σωματικὰς βλάβας.

Ἡ παράλειψις τῆς τοιαύτης βεβαιώσεως συνεπάγεται τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 567 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως τιμωρεῖται διὰ προστίμου

50 ἕως 200 δραχ. ἂν παραλείψῃ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ εἴτε αὐτὸς εἴτε ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, εἰσπραττόμενον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμείου τῆς περιφερείας πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν.

Ὁ παθὼν καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ ἢ θανάτῳ τούτου οἱ δικαιούμενοι εἰς σύνταξιν συγγενεῖς αὐτοῦ ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι, δέον ν' ἀναγγείλωσι τὸ δυστύχημα, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τούτου, ἢ ἐφ' ὅσον οἱ συγγενεῖς ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των εὑρίσκωνται μακρὰν τοῦ τόπου τοῦ δυστυχήματος, ἀφ' ἧς λάβωσι γνῶσιν τούτου, εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας ἐν ᾗ συνέβη τὸ δυστύχημα. Ἄλλως θὰ παραγράφηται πᾶσα ἀπαίτησις αὐτῶν, πηγάζουσα ἐκ δυστυχήματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ἢ τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐναργῶς ὅτι ὁ θάνατος ἢ ἡ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότης προῆλθεν ἐκ δυστυχήματος ἓν τινι τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 προβλεπομένων ἐπιχειρήσεων καὶ δὲν συντρέχει δολία ἀπόκρυψις τῶν περιστατικῶν τοῦ δυστυχήματος ἐκ μέρους τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον βεβαίωσις τοῦ δυστυχήματος ὑπὸ τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως, νὰ εἰδοποιῇ τοῦτον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του περὶ τῆς γενομένης ἀναγγελίας καὶ νὰ ἐπιμελῶνται τῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως τῶν προτεινομένων μαρτύρων ἢ καὶ ἄλλων δυναμένων νὰ διαφωτίσωσι πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ δυστυχήματος καὶ τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς ἐγένετο τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀναγγελίας. Ἐξέτασις τῶν ἀπομακρυνθέντων μαρτύρων τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τοῦ δυστυχήματος γίνεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 28.

Ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως ὀφείλει νὰ βεβαιοῖ τὰ δυστυχήματα κατὰ τὸ ἄρθρον 27 ἢ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὅπου ἤθελεν ὁρίσῃ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ καὶ ἐφ' ἅπαξ τοῦτο τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσιν ὅ,τε παθὼν καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τὰς πολίτης καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 βεβαίωσιν.

Ἄρθρον 29.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὁρισθεῖσα ἀρχή, συλλέγει καὶ οἱασδήποτε ἄλλας δυνηθῇ πληροφορίας, συντάσσει ἔκθεσιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας τοῦ δυστυχήματος περὶ τούτου καὶ εἰδοποιεῖ τὸ γραφεῖον τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν. Ἀντίγραφον ταύτης, ὡς καὶ τῶν καταθέσεων ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, χορηγεῖ εἰς τὸν παθόντα ἢ εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει των.

Ἐν περιπτώσει θανατηφόρου δυστυχήματος εἰς ἐργάτην ἢ ὑπάλληλον, οὗ ἡ οἰκογένεια εὑρίσκεται ἐκτὸς τοῦ τόπου τῶν ἐν αἷς συνέβη ἐργασιῶν, ὀφείλει πάραυτα ὁ Εἰρηνοδίκης, ὡς καὶ ἡ ἀστυνομική, ἡ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀρχὴ νὰ γνωστοποιῇ ἐπὶ ἀποδείξει τοῦτο πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος τῆς διαμονῆς τῆς οἰκογενείας τοῦ παθόντος.

Ἄρθρον 30.

Ὁ παθὼν ἢ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ὁ σύνδεσμος τῶν ἐργατῶν, πᾶς ἐνδιαφερόμενος πολίτης καὶ πᾶσα ἀρχὴ διευθύνουσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα συνοδευόμενα μὲ αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως πρὸς τοὺς δικαιούχους εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ παθόντος τὰ ἔγγραφα ταῦτα δέον νὰ συνεδεύωνται μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου τῆς κατοικίας του, δηλοῦν τὴν πατρίδα, τὸν γάμον, τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπιζῶντας γονεῖς.

Ὡς πρὸς τὰ ἔγγραφα ταῦτα τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ λογιστικοῦ νόμου περὶ συντάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐκδίκασις καὶ πληρωμὴ τῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 31.

Ὁ Διευθυντὴς ἅμα λαβὼν τὴν αἴτησιν καταχωρίζει ταύτην ἐν περιλήψει ἐν βιβλίῳ πρωτοκόλλου, συμπληροῖ καὶ συλλέγει πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν καὶ καλεῖ ἐν ἀνάγκῃ τὸν αἰτοῦντα, μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν πληροφοριῶν τούτων, ὅπως προσέλθῃ καὶ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν παρὰ τοῦ οἰκείου ἰατροῦ καὶ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἧς τὰ ἔξοδα καταβάλλει ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 36 ἐφόσον γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις. Ἐν κωλύματι τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου δύναται ἡ ἐξέτασις νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ ἑτέρου ἰατροῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἐπιμελητοῦ.

Ἂν δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου ἰατροῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου παρίστανται ἀνάγκη εἰδικῆς ἐξετάσεως πρὸς ἐξακρίβωσιν παθήσεως εἰς εἰδικὴν ἰατρικὴν κλινικήν, δύναται νὰ διαταχθῇ τοῦτο, προτιμωμένων τῶν δημοσίων κλινικῶν ἢ νοσοκομείων.

Προκειμένου περὶ μακρὰν τῆς ἕδρας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου κατοικούντων παθόντων, δύνατα νὰ ἐνεργηθῇ ἐξέτασις τῆς παθήσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν ὑπὸ ἐγγύτερον ἑδρευόντων ἰατρῶν, ἀνηκόντων εἰς δημοσίαν κατὰ προτίμησιν ὑπηρεσίαν οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ βεβαιώσωσιν ἐνόρκως τὴν κατάστασιν τοῦ παθόντος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας των.

Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην εἰσάγει τὴν αἴτησιν πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν ἀμέσως πρώτην αὐτοῦ συνεδρίασιν.

Ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου τούτου πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ αἰτήσεων, ὀφείλει νὰ παράσχῃ τοιαύτας πλήρεις ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐπιβάλλεται κατ' αὐτοῦ πρόστιμον δραχ. 200-500 κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, εἰσπραττόμενον ἐπιμελείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 37 καὶ 38 τοῦ νόμου.

Διὰ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν οἱ ἰατροὶ καὶ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δικαιοῦνται νὰ λάβωσι δραχμὰς δέκα. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη καταβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων ὑποβαλλομένων παρὰ τῶν ἰατρῶν τούτων, ἐκδιδομένου τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος παρὰ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 32.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰ ὑποβληθέντα ἔγγραφα ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως δι' ἀποφάσεως ἠτιολογημένης καὶ καταχωριζομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων.

Ἄρθρον 33.

Ὁ παθὼν ἢ οἱ συγγενεῖς τούτου, ἂν ἡ αἴτησις δὲν ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 προθεσμίας καὶ ἡ ἀπόφασις

δὲν δημοσιευθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 32, δικαιοῦνται νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου δικαιωμάτων κατὰ τοῦ ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν εὐθυνομένου εἰς ὁλόκληρον ἐναντι τοῦ δικαιούχου.

Ἄρθρον 34.

Τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, κοινοποιεῖ ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου εἰς τὸν κύριον τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣν εἰργάζετο ὁ παθὼν καὶ εἰς τὸν παθόντα ἢ εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον βαρύνονται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ἢ σύνταξιν πλείονες κύριοι ἐπιχειρήσεως, ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς πάντας, ὡς καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας ἐν περιπτώσει ἐπιβαρύνσεώς του μὲ ἔξοδα νοσηλείας κλπ. κατὰ τὰ ἄρθρα 4 παράγρ. 3 καὶ 10 τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀμέσως ἐκτελεσταί. Ὑπόκεινται δὲ κατὰ κανόνα εἰς ἔφεσιν, μὴ ἀναστέλλουσαν τὴν ἐκτέλεσιν, ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αἱ ἀποφάσεις περὶ χορηγήσεως συντάξεως ἢ ἐφάπαξ ἀποζημιώσεως ἢ ἀπορρίψεως σχετικῶν αἰτήσεων, ὡς καὶ αἱ περὶ περιορισμοῦ ἢ διακοπῆς συντάξεως. Ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως περὶ ἐφάπαξ ἀποζημιώσεις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν μόνον ὡς πρὸς τὰ 8)10 τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ. Ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπεται κατ' ἀποφάσεως ἐπὶ ζητημάτων, ὧν ἡ λύσις ἀπόκειται κατὰ ρητὴν διάταξιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφόσον πρὸ τῆς δικασίμου δὲν προκαταβάλλει οὗτος εἰς τὸν παθόντα ἢ τοὺς καθ' ὧν ἡ ἔφεσις συγγενεῖς του διὰ δικαστικὰ ἔξοδα δραχμὰς 100. Ἡ ἔφεσις κοινοποιουμένη πάντως καὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν, ἐκδικάζεται συνοπτικῶς, εἰσαγομένη διὰ τοῦ πινακίου τῶν αἰτήσεων τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐφέσεως.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως καὶ ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ ὑποχρέου πρὸς πληρωμὴν διευθυντοῦ ἢ ἰδιοκτήτου τῆς ἐπιχειρήσεως δι' ὁλόκληρον τὴν ἀπαίτησιν καὶ καθ' ὃ μέρος βαρύνει τὸ Ταμεῖον τῶν Μεταλλευτῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 36. Τὸ Ἐφετεῖον διατάσσον ἀποδείξεις δὲν κωλύεται νὰ ὁρίσῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 35.

Ἂν προϊόντος τοῦ χρόνου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πεισθῇ ὅτι ἡ ἀνικανότης συνταξιούχου τινὸς ἔπαυσεν ἢ περιωρίσθη, προβαίνει δαπάναις τοῦ Ταμείου, εἰς νέαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ, συνεπεία τῆς ὁποίας ἐκδίδει νέαν ἀπόφασιν.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι συνταξιοῦχος ἰσοβίου μερικῆς ἀνικανότητος εἰργάσθη πλέον τοῦ τριμήνου ἐπὶ πλήρει ἡμερομισθίῳ δύναται ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ ἐφάπαξ ἡ σύνταξις ἑνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν ἐπὶ στερήσει παντὸς περαιτέρω δικαιώματος.

Ἐν περιπτώσει χειροτερεύσεως τῆς καταστάσεώς του δύναται καὶ ὁ παθὼν νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν.

Ἐπὶ τῆς νέας ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐφαρμόζονται αἱ αὐταὶ διατάξεις, αἱ καὶ ἐν ἄρθροις 32-34.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ παθών, θέλει πληρώνῃ κατὰ μῆνα ὁλόκληρον τὴν σύνταξιν εἰς τὸν δικαιοῦχον ἢ ἐφάπαξ τὴν ἀντὶ συντάξεως ὁρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν, τὸ μὲν ἥμισυ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν. Κατὰ τριμηνίαν δὲ θέλει στέλλῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν κατάστασιν τῶν πληρωθέντων ποσῶν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Γραφείου κανονιζόμενα, μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν δὲ τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν ἀποδίδεται ἐντὸς μηνὸς παρὰ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν εἰς τὸν προκαταβαλόντα τὰ βαρύνον τὸ Ταμεῖον ἥμισυ τῶν πληρωθέντων ποσῶν, βάσει ἐντάλματος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου, προϋπογράφοντος καὶ τοῦ λογιστοῦ ἢ τῶν εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν κωλυομένων ὁριζομένων ὑπαλλήλων.

Τὴν πληρωμὴν ἐνεργεῖ ὁ ταμίας εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 24 ἀναφερομένης Τραπέζης.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου κατ' αἴτησιν τῶν δικαιούχων ἡ σύνταξις δύναται νὰ πληρώνηται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἐπὶ τοῦ πλησιεστέρου τῇ κατοικίᾳ τοῦ δικαιούχου ταχυδρομικοῦ γραφείου, τοῦ ἐνεργοῦντος πληρωμὰς ἐπιταγῶν. Διὰ τὴν κατὰ μῆνα ἀποστολὴν μεριμνᾷ ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως ἅμα τῇ λήψει ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαιούχου συνοδευομένης ὑπὸ τῆς πιστοποιήσεως τῆς ταυτότητος τοῦ συνταξιούχου, ἀποστελλομένης διὰ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος. Εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιολογητικὰ τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν δέον νὰ συνάπτωνται διὰ τὰς οὕτω πληρωνομένας συντάξεις καὶ ἀποδείξεις καταθέσεως τῆς ὡς ἄνω ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. Τὰ ἔντυπα τῶν ἐπιταγῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν.

Δύναται ἡ ἐπιχείρησις τὰ σχετικὰ ἐντάλματα νὰ καταβάλλῃ ἀντὶ μετρητῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν φόρων οἰκείου μεταλλείου ἢ λατομείου οἱασδήποτε χρήσεως ὑποχρεουμένου τοῦ Ταμίου νὰ δεχθῇ ταῦτα.

Ἄρθρον 37.

Ἂν ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐπιχειρήσεως ἀναβάλῃ πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Μεταλλευτῶν δικαιολογητικὴν αἴτησιν ἐκδικαζομένην κατὰ τὰ ἄρθρα 31, 32 καὶ 33, τὴν πληρωμὴν συντάξεως τινος, ἀποζημιώσεως ἐξόδων εἰδικῆς νοσηλείας ἢ ἐγχειρήσεως ἢ ἐπιδόματος ἢ τῶν βοηθημάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 9 καὶ 10, πᾶς ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν ὅστις αὐθωρεὶ ἐντέλλεται εἰς τὸν χρέη ταμίου ἐκπληροῦντα Ταμίαν νὰ καταβάλῃ τῷ δικαιούχῳ τὴν σύνταξιν καὶ νὰ εἰσπράξῃ καταναγκαστικῶς τὸ ἀντίτιμον τῆς καθυστερουμένης συντάξεως ἢ βοηθήματος κλπ. καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ ὑποχρέου καὶ ἐφόσον τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν δὲν καθυστερεῖ ἴσον τοὐλάχιστον, προσηκόντως ἐξηλεγμένον, ποσόν, μετὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ δέκατον τῆς ἀξίας αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ἐξασφαλιστικὰ μέτρα.

Ἄρθρον 38.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐπιχειρήσεως περιπέσῃ εἰς χρηματικὴν στενοχωρίαν καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν συντάξεων καθίσταται ἀδύνατος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν λαμβάνει ἅπαντα τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα κατὰ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰ ἄρθρα 31, 32 καὶ 33 προκαλεῖ

ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, διατάσσοντος τὴν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν πληρωμὴν εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἄρθρον 39.

Ἐν περιπτώσει καταναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν εἴτε διὰ λογαριασμὸν τρίτου, κτήσεων ἀνηκουσῶν εἰς ἐπιχείρησιν ὑπέχρεων εἰς πληρωμὴν συντάξεων, τὰ δικαιώματα τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν λογίζονται προνομιοῦχα, κατατάσσονται δ' ἀμέσως μετὰ τὰς προνομιούχους ἀπαιτήσεις τοῦ ἐδαφίου τρίτου τοῦ ἄρθρου 240 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἀπαριθμοῦνται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν ὀφειλομένων ποσῶν διὰ βοηθήματα ἢ συντάξεις κατασταθείσας ἀπαιτητὰς καὶ μὴ πληρωθείσας, καὶ ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ὁρισθεισῶν εἰς τὸ μέλλον πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς πληρωμῆς τῶν συντάξεων διὰ τὰ συμβάντα δυστυχήματα πρὸ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως. Αἱ τελευταῖαι αὐταὶ ἀπαιτήσεις, ἂν δὲν ἀναλαμβάνωνται ἀπὸ τὸν νέον ἰδιοκτήτην, θέλουσι κεφαλαιοποιεῖσθαι, ὑπολογιζομένου τοῦ κεφαλαίου εἰς τὸ δεκαπλάσιον τῶν ἐτησίων συντάξεων καὶ θέλουσι κρατεῖσθαι ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

Ἄρθρον 40.

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον θέλουσι λογίζεσθαι καὶ ἐξασφαλίζεσθαι τὰ δικαιώματα τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὑποχρέου εἰς πληρωμὴν συντάξεων ἢ βοηθημάτων, ἢ μεταβιβάσεως αὐτῆς, παρεκτὸς ἂν ὁ νέος ἰδιοκτήτης ἀποδέχηται τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ παλαιοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παραγραφαί.

Ἄρθρον 41.

Πᾶσα ἀπαίτησις πρὸς σύνταξιν πηγάζουσα ἐκ δυστυχήματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ἢ κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐπιχειρήσεως ἢ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, περὶ ἧς δὲν ὑπεβλήθη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 αἴτησις παραγράφεται δύο ἔτη μετὰ τὸ δυστύχημα. Δὲν παραγράφονται ὅμως αἱ ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἂν οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 καὶ ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν ἢ οἱ δικαιοῦχοι συγγενεῖς του συνεμορφώθησαν πρὸς τὰ ἐν τῇ 4 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 27 διατασσόμενα.

Προκειμένου περὶ δικαιωμάτων ἀποκτωμένων μετὰ θάνατον συνταξιούχου ταῦτα παραγράφονται δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἂν δὲν ὑπεβλήθη ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 αἴτησις.

Παραγράφονται ἔναντι τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν καὶ τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως αἱ ἀξιώσεις καταβολῆς ἐπιδικασθεισῶν συντάξεων, ἀποζημιώσεων καὶ ὀδοιπορικῶν μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς χρήσεως, καθ' ἣν εἶναι πληρωτέαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας.

Ἄρθρον 42.

Πᾶσα ἐπιχείρησις μεταλλείων, μεταλλουργείων καὶ λατομείων ὀφείλει νὰ συστήσῃ ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας ὑπαλλήλων, ἐργολάβων καὶ ἐργατῶν.

Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι κράτησις ποσοστοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου τῶν μελῶν, οὐχὶ ἐλάσσων τῶν 2 ο)ο καὶ εἰσφορὰ τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως οὐχὶ μείζων τῶν 2 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν πληρωνομένων μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

Τὸ καθωρισμένον ἤδη ἀνώτερον ποσοστὸν εἰσφορᾶς διὰ τὰ ὑφιστάμενα Ταμεῖα δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν.

Τὸ Ταμεῖον τοῦτο, οὗτινος μέλη εἶναι ἐργάται, ἐργολάβοι καὶ ὑπάλληλοι οἱασδήποτε ἡλικίας ἀδιακρίτως φύλου, διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου, οὗ τὰ 2)3 τοὐλάχιστον ἀποτελοῦνται ἐκ μελῶν καὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν μελῶναὐτοῦ, ἀπονέμει δὲ ἀναλόγως τῶν πόρων του βοηθήματα εἰς τοὺς ἕνεκα ἀσθενείας καὶ μέχρι τῆς ἱδρύσεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2868 προβλεπομένων Ταμείων εἰς τοὺς ἕνεκα γήρατος ἢ πολυχρονίου ἐργασίας καθισταμένους ἀνικάνους ἢ ἀποχωροῦντας συμφώνως πρὸς καταστατικὸν συνταχθησόμενον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐκδοθησομένου Διατάγματος καὶ ἐγκριθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ταμεῖα ταῦτα ἀποτελοῦντα ἴδια νομικὰ πρόσωπα, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ σωματείων νόμων, ἐξελεγχομένης προσθέτως τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῶν Μεταλλευτῶν. Τὰ δ' ὑφιστάμενα τοιαῦτα συμμορφούμενα πρὸς τὴν παροῦσαν διάταξιν θέλουσιν ἐξακολουθήσῃ καταβάλλοντα τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου βοηθήματα ἢ συντάξεις εἰς τοὺς παθόντας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ΒΩΜΑ' νόμου, τὰς χορηγηθείσας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ αὐτοῦ νόμου, διαγραφομένης πάσης μέχρι τοῦδε ἀπαιτήσεως τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν κατὰ τῶν ἀνωτέρω ταμείων ἀλληλοβοηθείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἄρθρον 43.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ λογιστικοῦ νόμου περὶ ἐπιτροπικῶν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου συνταξιούχων.

Ἐπίσης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΒΥΚ' τοῦ 1896 διὰ τὰς μεταβιβαζομένας εἰσπράξεις εἰς τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ ἀποστελλόμενα ποσὰ διὰ μέσου τῶν ταμείων το Κράτους. Ὁμοίως ἅπασαι αἱ δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ παθόντος ἢ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ πρὸς κτῆσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου δικαιωμάτων, συντάσσονταιἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἀπηλλαγμέναι οὖσαι καὶ τῶν δικαστικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 43α.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν εἶναι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ προϊσταμένου του Ὑπουργοῦ διὰ πᾶσαν παράβασιν ἢ ἀδικαιολόγητον ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτῷ καθηκόντων, ὑποκείμενος εἰς τὰς νενομισμένας πειθαρχικὰς ποινάς.

Ἄρθρον 44.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1900. Τὰ δὲ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 45.

Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920 οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λαβόντες σύνταξιν ἀνικανότητος θὰ λαμβάνουν σύνταξιν ὑπολογισθησομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν μερικῆς ἀνικανότητος ὑποχρεοῦνται μετὰ πρόσκλησιν νὰ προσέλθουν εἰς νέαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν δαπάναις τοῦ Ταμείου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐκδοθήσεται νέα ἀπόφασις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Αἰτήσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συνταξιούχων δύναται τὸ Συμβούλιον ν' ἀποφασίσῃ ὅπως ἀντὶ περαιτέρω συντάξεως χορηγηθῇ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις ὑπολογιζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου νόμου 551. Τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἔτους, τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ἐλαττώσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 46.

Διὰ Διατάγματος προκληθησομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, δύναται νὰ χορηγηθῶσιν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν προσωριναὶ αὐξήσεις συντάξεων ἀπομεμηθεισῶν συνεπείᾳ δυστυχημάτων συμβάντων μέχρι τέλους τοῦ 1920 ἔτους καὶ εἰς ποσοστὸν μέχρι 40 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῆς ἀνηκούσης συντάξεως κατὰ κλίμακα ἐν τῷ Β. Διατάγματι εἰδικώτερον ὁρισθησομένην.

Ἄρθρον 47.

Τὸ τέταρτον τῶν καταβληθεισῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποζημιώσεων κατ' ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 551 παρ' ἑκάστης ἐπιχειρήσεως εἰς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ΒΩΜΑ' νόμου θέλει συμψηφισθῇ παρ' αὐτῆς ἐφεξῆς εἰς πέντε ἴσας ἐτησίας δόσεις πρὸς ὑποχρεώσεις αὐτῆς διὰ φόρον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ἢ τὴν εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁριζομένην εἰσφορὰν ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ της.

Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν βεβαιοῦσα τὸ βαρῦνον τὸ Ταμεῖον τέταρτον τοῦ ποσοῦ διὰ καταβληθείσας ἤδη ἀποζημιώσεις ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως συνοδευομένης μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν τῶν καταβληθεισῶν ἀποζημιώσεων.

Ἐὰν τὸ καταβλητέον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ποσὸν διὰ φόρον ἢ εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν δι' οἱονδήποτε ἔτος ἐντὸς τῆς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρχομένης πενταετίας εἶνε κατώτερον τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ψηφιστέας ἐτησίας δόσεως, ἢ ἐὰν οὐδὲν ἡ ἐπιχείρησις ὀφείλῃ διὰ φόρον ἢ εἰσφοράν, τὸ συμψηφιστέον κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσὸν ἀπομένει εἰς βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως, παραγραφομένης πάσης ἀξιώσεώς της ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν.

Δικαιοῦνται νὰ συμψηφίσωσι κατὰ τ' ἀνωτέρω μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν πληρωθεισῶν ὑπ' αὐτῶν ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεων κατ' ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 551, ἐπιχειρήσεις καταβαλοῦσαι μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2123 φόρον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ὑπερβαίνοντα τὸ ἥμισυ τοῦτο.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Κ. Σπυρίδης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.